

شاگردان ارباب در اردو

کارانه بانوان ایران سال پرفرآیسیک و مهمی را پیش رو دارد. کاراته کاهای دختر کشورمان امسال باید در مسابقات جهانی بیرمنگام، مسابقات قهرمانی آسیا در ازبکستان، بازی های کشورهای اسلامی ترکیه و بازی های آسیایی چین شرکت کنند. درست است که بعد از المپیک توکیو احتمالاً برای مدت بسیار طولانی این رشته راهی به این میدان پیدا نکنند، ولی همان حضور باعث شد که این رشته بیشتر از همیشه به چشم بیاید. حالا هم ملی پوشان این رشته برای اینکه در مسیر پیشرفت بمانند سخت تمرین می کنند. در همین راستا سومین مرحله از اردوی تیم ملی کاراته بانوان از یکشنبه ۲۸ فروردین در آکادمی ملی المپیک آغاز شد و تا سوم اردیبهشت با دونوبت تمرین صبح و عصر ادامه خواهد داشت. شاگردان فرخناز ارباب پتانسیل رقم زدن اتفاقات بزرگ را دارند و امیدوارند با درخشش در مسابقات آینده از حمایت های بیشتری بر خوردار شوند و به موفقیت های بیشتری دست یابند.

ورزش روسیه

خواهان جدایی از اروپا

به گزارش راشاتودی، استانیسلاو پوزنیاکوف، رئیس کمیته المپیک روسیه اعلام کرد باید به خاطر «روس هراسی» که غرب را فرا گرفته است، از اروپا دور شده و به آسیا نزدیک شد. هفته گذشته، فدراسیون شطرنج روسیه اعلام کرد که روند پایان دادن به همکاری خود با مقامات اروپایی شطرنج را آغاز کرده و در عوض به دنبال پیوستن به کنفدراسیون آسیایی است. در همین راستا پیشنهادهایی مبنی بر اینکه فدراسیون فوتبال روسیه باید گامی مشابه بردارد و از اتحادیه اروپا به کنفدراسیون فوتبال آسیا بپرد نیز مطرح شده است. این بحث ها پس از آن صورت می گیرد که ورزشکاران و فدراسیون های ورزشی روسیه در پی حمله مسکو به اوکراین با ممنوعیت های گسترده مواجه شدند. پوزدنیاکوف گفت که محیط خصمانه ایجاد شده توسط مقامات غربی به این معنی است که معطوف کردن توجهات به سمت شرق ممکن است بهترین گزینه برای ورزش روسیه باشد. او در این راستا گفت: «موضع شخصی من این است که اگر این به ما امکان می دهد از سیاست های مغرضانه و روسی هراسی که در کشورهای غرب و عمدتاً در اروپا رخ می دهد، اجتناب کنیم، من آماده هستم از چنین رویکردهایی حمایت کنم». مقامات شطرنج روسیه گفته اند که ممکن است چندین ماه طول بکشد تا روند پیوستن به کنفدراسیون شطرنج آسیا تکمیل شود و این حرکت مستلزم تأیید اعضای فعلی است. هفته گذشته، پوزدنیاکوف جلسه ای با همتای چینی خود گوزونگ ون بر گزار کرد که در آن دو طرف تکرار کردند که در برابر «سیاسی شدن» ورزش خواهند ایستاد. به گفته پوزدنیاکوف، دو طرف همچنین متعهد به همکاری ورزشی بیشتر بین دو کشور شدند که شامل کمپ های تمرینی مشترک و تورنمنت های مختلف است که ورزشکاران کشورهای روسیه و چین در آنها شرکت کنند.

اعتراض به میزبانی مغولستان

مسابقات کشتی فرنگی قهرمانی آسیا امروز به میزبانی اولانباتور مغولستان آغاز می شود. اما میزبانی این کشور پیش از شروع رسمی رقابت ها، صدای اعتراض برخی شرکت کنندگان از جمله فدراسیون ایران را در آورده است. فدراسیون کشتی کشورمان طی نامه ای به دولت توریخانف به میزبانی نامناسب مغولستانی اعتراض کرد. از جمله موارد مورد اعتراض فدراسیون ایران، اسکان تیم ایران در هتل به نام پائینا گول است که استانداردهای میزبانی در آن رعایت نشده و بنا بر گزارش های پزشک و متخصص تغذیه اعزامی به این مسابقات، با قید فوریت نیازمند بازنگری و پیگیری است. گویا غذاهای موجود در رستوران هتل از تنوع و کیفیت مناسب برخوردار نیست و نه اب معدنی که از اصلی ترین نیازهای ورزشکاران است و نه نوشیدنی دیگری همراه با غذا توزیع نمی شود. اگر تقاضای هم برای آب یانوشیدنی دیگری باشد، ورزشکار باید هزینه را به صورت مجزا پرداخت کند. این در حالی است که هیچ نماینده یا مسئولی از فدراسیون مغولستان در هتل حضور ندارد تا سرپرست تیم بتواند این موارد را با آنها در میان بگذارد.

درباره تیم جذابی که آماده بازگشت به لیگ برتر است

آواز قو!

در یک قدمی صعود به سطح اول فوتبال ایران قرار گرفت.

ملوانی ها سراسر انجام در حال نجات یافتن از باتلاق لیگ یک هستند. تیمی که در همه این سال ها بارها و بارها برای بازگشت تلاش کرده اما همیشه به در بسته خورده است. این بار اما ماجرا کمی فرق دارد و بعد است که رقابت های فصل آینده لیگ برتر، بدون حضور این تیم برگزار شود. ملوان این فصل برای موفقیت همه چیز داشت. از بازگشت ننگه داشتند تا مدیریت مثل پژمان نوری که از جنس همین تیم بودند و ملوان را با همه وجود زندگی

می کردند و از مربیانی مثل مازیار زارع که همین جا روی همین زمین چهره شدند تا هوادارانی که بالاخره در این هفته های آخر، اولین استادیوم کاملاً پر ایران در دوران پس از کرونا را ساختند. لیگ خوشبخت، لیگی است که از شیفتگی ملوانی ها نسبت به فوتبال خالی نباشد. بازگشت آنها نه فقط به سود خودشان، بلکه به سود فوتبال ایران خواهد بود. جای این شور و اشتیاق همیشگی در لیگ برتر خالی است. جای شلوغی همیشگی در اطراف استادیوم قایقران، در لیگ برتر خالی است. جای آن شعرهای شنیدنی و آن شعارهای جذاب در لیگ

نتایج ملوان در این فصل از لیگ یک، حیرت آور بوده است. سفیدها در ۲۵ مسابقه، فقط «یک بار» شکست خورده اند. دو تساوی در چهار مسابقه اول لیگ یک، هواداران این تیم را نگران آینده ملوان کرد. سه تساوی متوالی روبروی استقلال خوزستان، مس و خیبردر فاصله هفته های هشتم تا دهم نیز کمی نگران کننده به نظر می رسید اما ملوان خیلی خوب به مسابقات برگشت و بین هفته های سیزدهم تا هفدهم لیگ برتر، پنج برد پیاپی را جشن گرفت تا خودش را در قامت جدی ترین مدعی قهرمانی این فصل لیگ تثبیت کند. آنها در سه هفته گذشته هم سه برد پیاپی به دست آورده اند و پارس جنوبی جم تنها تیمی است که توانسته در این فصل ملوان را شکست بدهد. این موفقیت در حالی به دست آمده که آنها تقریباً همه فصل را بدون حضور تماشاگر پشت سر گذاشته اند. تماشاگرانی که همیشه قدرت اصلی و بسازان توانمند ملوان بوده اند. اتفاق به ظاهر مهمی که در این فصل برای ملوان رخ داد، اضافه شدن دو ستاره سرباز از استقلال به این باشگاه بود اما این ماجرا در عمل، کوچک ترین تأثیری روی ملوان نداشت. چرا که مرادمنند و یزدانی هنوز هم حتی در یک بازی برای این تیم به میدان نرفته اند. به نظر می رسد این دو نفر روحیه و انگیزه زیادی برای ایستادن در این موقعیت نداشتند و از طرفی مازیار زارع هم اصلاً دوست نداشت که موفقیت های این فصل تیمش به حضور این دو نفر ربط داده شود. او تصمیم گرفت که به ترکیب تیم برنده دست نزند و صلاحیت تیمش را در لیگ یک به پهنه حضور دو ستاره

ملوانی ها سراسر انجام در حال نجات یافتن از باتلاق لیگ یک هستند. تیمی که در همه این سال ها بارها و بارها برای بازگشت تلاش کرده اما همیشه به در بسته خورده است. این بار اما ماجرا کمی فرق دارد و بعد است که رقابت های فصل آینده لیگ برتر، بدون حضور این تیم برگزار شود

جدید دستخوش تغییر نکند. ملوانی ها با این نقشه، در حال رقم زدن یک بازگشت تاریخی به لیگ برتر هستند و در انزلی، همه آماده به نظر می رسد تا این بازگشت را به بهترین شکل ممکن جشن بگیرند. با این وجود هنوز ۹ مسابقه به پایان این فصل باقی مانده و ملوانی ها با وجود فاصله ۱۳ امتیازی با تیم سوم جدول، هنوز باید مسابقات را کاملاً جدی بگیرند. در لیگ برتر ایران، تیم هایی وجود دارند که حتی به ضرب و زور هم تماشاگری راه ورز نگاه نمی کشاند. تیم هایی که برای سسکوه های خالی هزینه می کنند و به این ماجرا مفتخر هم هستند اما همه نشانه های یک باشگاه با هویت را دارد. تیمی ریشه دار که حالا پس همه آن سال های سخت، هوادارانش را دوباره شادمان کرده است. بدون شک اضافه شدن تیم هایی مثل ملوان، تصویر زیباتری برای لیگ برتر خواهد ساخت. لیگ برتر بیشتر از تیم های بدون هوادار، سهم تیم های محبوبی مثل ملوان بندر انزلی است.

چهره به چهره

کاملی از صحت آن در دسترس نیست، هر بار نشستن روی نیمکت تیم ملی حدود صد میلیون درآمد برای کریم باقری دارد. به همین خاطر فدراسیون در مورد تمدید قرارداد او با تردید روبرو شده است. کریم باقری نام بزرگی برای فوتبال ایران است و یکی از بهترین بازیکنان تاریخ این فوتبال به شمار می رود اما واقعا حضورش در تیم ملی به اندازه این رقم ها موثر است؟ اصلاً کریم چطور می تواند حضور همزمان در پرسپولیس و تیم ملی را کنترل کند؟ طبیعتاً یک مربی چه در رده باشگاهی و چه رده ملی، وظایف بسیار سنگینی دارد و این حضور همزمان اصلاً به سود هر دو تیم نخواهد بود. به نظر می رسد باقری بیشتر نقشی شبیه یک ناظم در دروازه ایفا می کند و مسئولیتش در داد زدن سربازیکن ها خلاصه می شود. اگر واقعا این طور باشد، بهتر است او همین حالا از تیم ملی جدا شود و دیگر در اطراف این تیم دیده نشود.

فرزاد؛ نسل تازه نفس

دومین جدال از مرحله نیمه نهایی جام حذفی، امروز بین مس کرمان و نساجی در استادیوم آزادی برگزار می شود. سرمربی مس در این مسابقه، چهره آشناسی ترکیب این تیم در سال های گذشته یعنی فرزاد حسین خانی است. هافبکی با موهای بلند و جنگجوی ذاتی که همه سال های دوران فوتبالش را در باشگاه مس سپری کرد. او به عنوان یک بازیکن جوان راهی مس شد و بعداً برای مدت طولانی بازنوبند کاپیتانی این تیم را به بازو بست. حسین خانی از اواسط دهه ۷۰ تا اواخر دهه ۹۰، حدود ۲۲ سال برای مس به میدان رفت و چیزی فراتر از یک بازیکن برای این باشگاه بود. او در آخرین ماه های بازی، مدتی بازیکن مربی باشگاه مس بود، سپس یک فصل در مس نوین کرمان کار کرد و حالا هدایت مس را در لیگ دسته یک بر عهده گرفت است. مس در این فصل با حضور حسین خانی، عملکردی فراتر از حد انتظار داشته است. آنها توانسته اند به جمع چهار تیم برتر جام حذفی برسند. اتفاقی که برای هیچ کدام از تیم های بزرگ و مدعی استقلال، پرسپولیس،

نشود و در کنار زمین کنترلش را از دست ندهد. این اتفاق برای ساکت و تیمش اصلاً خوب نخواهد بود. **جواد؛ برداشتن قدم بزرگ تر** جواد نکونام یکی از آن مربیان جوانی است که مسیر درستی را برای تبدیل شدن به یک سرمربی طی کرده اند. مسیری که از تجربه بازی در فوتبال اروپا به تجربه کوتاه دستیار، تجربه کار کردن در لیگ های پایین تر و در نهایت تجربه حضور در لیگ برتر طی کرده است. جواد به خوبی مسیر را به شکل تدریجی گذرانده و این روزها در لیگ قهرمانان آسیا سرمربی فولاد خوزستان است. او به خوبی توانسته یک تحول بزرگ نسبت به شروع فصل در فولاد به وجود بیاورد و تیم را برای چنین شرایط حساسی آماده کند. اگر نکونام بتواند از این مرحله صعود کند، قدم بعدی دوران مربیگری اش را محکم تر برداشته است. برای جواد این یک تجربه بسیار خوب به نظر می رسد. اگر او بتواند در همین مسیر بماند و به کارش ادامه بدهد، حتی این شانس را خواهد داشت که زمانی نیمکت تیم ملی یا حتی نیمکت یک تیم خارجی را به دست بیاورد. اتفاقی که در همه این سال ها هرگز برای یک سرمربی ایرانی در دنیای فوتبال رقم نخورده و فوتبال ایران برخلاف سایر رشته های ورزشی، نماینده ای را به عنوان سرمربی در این تیم هاند داشته است.

تراکتور، تردید و بوی انتقام!

آر ایله نوردد

در زمین فوتبال، معمولاً این بازیکن ها هستند که سهم بیشتری از تشویق ها و ستایش ها دارند اما نقش مربیان در ساخت یک تیم، از هر نقش دیگری پررنگ تر به نظر می رسد. این مربیان هستند که به ایده های اولیه بال و پر می دهند و در نهایت آن ایده ها را در زمین پیاده می کنند. در این گزارش، به مرور وضعیت ۶ مربی می پردازیم که به دلایل مختلف این روزها در فوتبال ایران خبرساز هستند. چهره هایی که قرار است روزی با روزهای بسیار سرنوشته سازی را پشت سر بگذارند.

وقتی فرهاد «تبرئه» می شود

استفاده از چند بازیکن ذخیره در دیدار حذفی با نساجی، هنوز هم موجب انتقادهایی از فرهاد مجیدی می شود. خیلی ها باور دارند این مربی بازی خوبی را برای «جدی نگرفتن» انتخاب نکرده و باعث از دست رفتن یک جام شده است. جالب اینجاست که در انگلیس نیز به همین دلیل از مربی محبوب فرهاد یعنی پپ گواردیولا انتقاد می شود. او روبروی لیورپول به چند مهره اصلی استراحت داد و گلر دوم تیمش را روی خط دروازه گذاشت. حالا شاید بتوان بهتر دلیل تصمیم فرهاد را درک کرد. به هر حال مهره های جوان تر نیز در مقطعی از فصل به انگیزه و اشتیاق برای ادامه دادن نیاز دارند. این مهره ها دوری نیستند و نباید برای همیشه به نیمکت دوخته شوند. شاید تیم در چنین مسابقه ای شکست بخورد و تا کام نشود اما این جوان ترها تجربه فوق العاده ای برای آینده به دست می آورند. نه علیرضا ضایعی دیدار با نساجی را فراموش می کند و نه زک استغفان تجربه روبرو شدن با لیورپول را از یاد می برد. به هر حال ماجرای پپ برای تبرئه فرهاد کافی به نظر می رسد. هر چند

کریم؛ همه جا و هیچ جا

هیچکس نمی داند آینده کریم باقری در تیم ملی چه خواهد شد اما بر مبنای گزارشی که به صورت رسمی نیز تأیید نشده و هنوز اطلاعات